

De beste wintereiken uit Limburg

Wintereik is een typische boomsoort van de Kempen. Hij gedijt goed op arme zandgronden. Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) oogst al verschillende jaren eikels van autochtone wintereikbestanden om hiermee plantgoed op te kweken. De kwaliteit en bosbouwkundige waarde van dit plantgoed is niet bekend. Daarom legde het INBO twee herkomstproeven aan, in de Limburgse Kempen (2004) en in West-Vlaanderen (2003).

Telkens werd een reeks autochtone herkomsten gemengd aangeplant met enkele handelsherkomsten. We maten al drie keer de hoogte van de bomen in de twee proeven.

In Limburg groeien drie autochtone herkomsten (moederbestanden in Maasmechelen en Lanaken: Windelsteen, Langenberg en Kikbeekbron) beter dan alle handelsherkomsten (uit Duitsland, Frankrijk en België). Maar er zijn twee autochtone herkomsten (moederbestanden in As en Opglabbeek: Klaverberg en Kruisberg)

die het voorlopig slechter doen dan de handelsherkomsten.

In West-Vlaanderen stelden we een gelijkaardig resultaat vast: Windelsteen en Langenberg groeien beter dan Klaverberg. De Duitse handelsherkomst Rheinisches Saarbergland groeit het beste van alle herkomsten in deze aanplanting. De resultaten, hoewel zeer voorlopig, doen veronderstellen dat er twee 'populaties' autochtone wintereiken aanwezig zijn in de Limburgse Kempen. We zullen de proeven verder opvolgen met o.a. een vormscore wanneer de bomen groter zijn.

Dit voorlopige resultaat is geen reden om het plantgoed van Klaverberg en Kruisberg volledig af te schrijven. Het kan zeker aangeplant worden in een niet-bosbouwkundige context.

Met dank aan alle medewerkers van INBO en ANB en stagestudenten, die meehielpen om de wintereiken te planten en op te meten. Bijzondere dank aan Wannes Hubau die de eerste data verwerkte.

Kristine Vander Mijnsbrugge, Kristine.VanderMijnsbrugge@inbo.be, tel 054 43 71 46

Een reegeit met klauwspoor in de geschoren vacht boven de linkerschouder.

Lynx op bezoek in Voeren

Sinds enkele jaren zijn er aanwijzingen voor het voorkomen van lynxen, zowel in Nederlands als in Belgisch Limburg.

Er bleef twijfel bestaan of het niet om andere soorten ging of om dieren, die ontsnapt waren uit privéierentuinen. Om het voorkomen te kunnen bevestigen, is meer informatie nodig dan enkele vluchtige zichtwaarnemingen of twijfelachtige sporen zoals pootafdrukken.

Van het najaar van 2005 tot het vroege voorjaar van 2006 nam de frequentie van betrouwbare waarnemingen in de Voerstreek sterk toe. Ook de autopsie op een dood gevonden ree, als typische prooi, wees op het voorkomen van lynx. Helemaal opmerkelijk waren enkele nachtelijke waarnemingen, in gunstige omstandigheden, waarbij op basis van het vachtpatroon bleek dat het om minstens twee verschillende dieren

ging. Gezien de strikte territorialiteit van de soort tegenover seksgenoten, moest het wel om een mannetje en een wijfje gaan. Bevestiging daarvan kwam in februari 2006, toen de onmiskenbare paringsroep tussen twee dieren langdurig over de vallei van het ene bos naar het andere galmde...

In de periode daarna doofden de waarnemingen opnieuw uit. Dit is niet verwonderlijk, omdat je de Voerstreek kan beschouwen als een klein aanhangsel van de immense bosrijke regio van Ardennen en Eifel. Voor dieren met individuele leefgebieden tot 1000 km² zal aanwezigheid in de Voerstreek zich beperken tot af en toe een tijdelijk bezoekje. Maar het gebied behoort wel tot een bezet territorium.

Met bijzondere dank aan D. Zeevaert van ANB.

Koen Van Den Berge, koen.vandenberge@inbo.be, tel 054 43 71 12